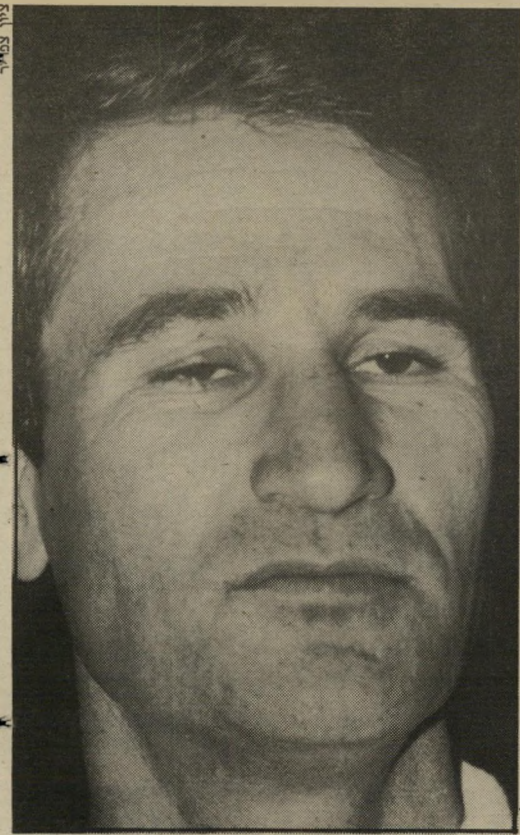

טל ברודי:

„אתן הרצאות פעמיים ביום לפני צעירים!“

השבוע התברר כי טל ברודי, נוסף ליכולתו הספורטיבית, הוא גם בעל אומץ לב. אחרי קריירה ארוכה, רצופה הישגים אישיים וקבוצתיים, הוא עושה הסבה מיקצועית, עובר לתחום שרבים וטובים נכשלו בו ונחלו אכזבות: הבאת עולים חדשים מארצות-הברית.

● מטעם מי אתה יוצא למסע הזה, לעידוד העלייה? פנו אליי מהסוכנות היהודית וממכבי העולמי, וביקשו ממני לנסוע לארצות-הברית, למסע מחוץ-אל-חוץ, לשכנע צעירים לעלות לישראל.

● למה פנו דווקא אליך? את זה צריכים לשאול אותם. אבל אני חושב שזה מפני שהייתי פעם אמריקאי. חצי מהחיים שלי הייתי באמריקה. היה לי שם טוב, הגעתי להישגים ספורטיביים ובכל זאת עליתי לישראל. ואת זה הם רוצים שאני אסביר לצעירים שם.

● אתה לא חושש שלא תצליח? לא. מה, אני ידוע בתור פחדן?

● לכמה זמן אתה יוצא? לשבועיים. לתת הרצאות פעמיים ביום לפני סטודנטים וצעירים במרכזים היהודיים.

● כשהיית באמריקה, היית הולך לשמוע הרצאות של ישראלים?

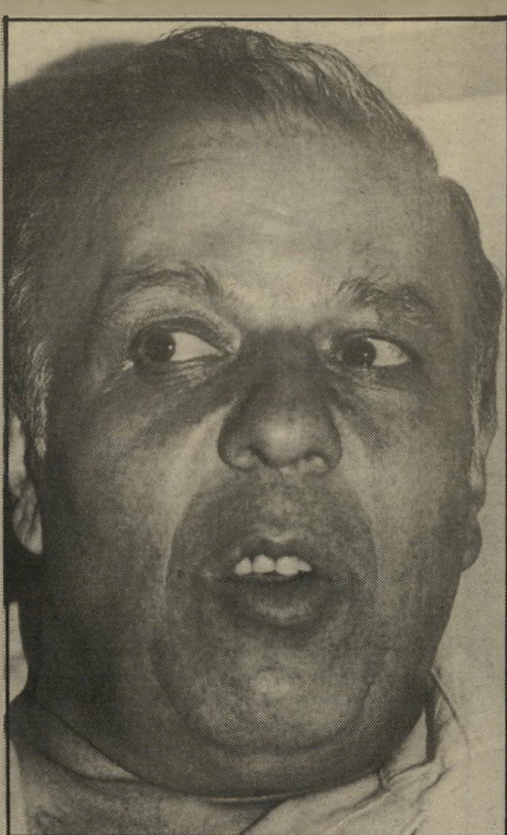
עליה

לא. בכלל לא הייתי קרוב לכל הנושא הישראלי. לא ידעתי כלום על הארץ. הייתי רוב הזמן עסוק בספורט. לא היתה לי עירנות ומעורבות בכל הקשור לישראל.

● והיום המצב שונה. כן, היום יותר שומעים על ישראל. האמריקאים שאוהבים ספורט, רוצים לדעת מה קורה בשטח הזה בישראל. היום הם מגלים הרבה יותר התעניינות במה שקורה כאן. וחוץ מזה, הפרשות האחרונות שהיו באמריקה עוד יותר מגבירות את התודעה לגבי מה שקורה בארץ.

● מה המסר שלך לצעירים באמריקה? שאני חי כאן כבר 20 שנה, ונכון שלא הכל טוב ויפה, וגם לי היו תקופות קשות בארץ, אבל החלטתי להישאר כאן ולתרום למדינת-ישראל. ואני מתכוון להגיד להם שאם הם רוצים לתרום — אז אנחנו הכתובת הנכונה. לא לתרום כספים. אני מתכוון על תרומה אחרת, של עליה ועשייה.

● יצאת כבר למסע כזה בעבר. כן, לפני חמש שנים הייתי במסע לעידוד העליה בדרום אפריקה. אני לא אומר שאחרי שחזרתי הגיעו לכאן המוני יהודים. אבל זה היה חשוב להם ולי. (רונית אנטלר)

יעקב גיל:

„ידעתי על החלטת יעקובי לפני פירסומה!“

הגורל מתעתע בחברת-הכנסת לשעבר יעקב גיל. הנמצא במקום הראשון בתור להיכנס לבית הנבחרים, תחילה החזיק אצבעות למינויו של עדי אמורי כנגיד-בנק ישראל ואוֹכַז. אחר-כך עקב בדבקות אחר התלבטותיו של מרדכי גור על המשך הקריירה הפוליטית שלו, ולאחרונה שילב את כל אצבעותיו עבור מינויו הכל-כך מבטיח של גד יעקובי כשגריר ישראל בארצות-הברית. הבטחות, הבטחות. יעקובי הסיר את מועמדותו לתפקיד ביום הרביעי, שעות ספורות אחר-כך שוחחתי עם גיל שנשמע, אגב, כמי שהתרגל למצב והפגין הומור.

● נה, איך המרגש? שאלו אותי רבות על הרגשתי בעת הדיבורים על מועמדותו של יעקובי. אני כבר הגבתי בזהירות ואמרתי: מי שנכווה ברותחין — נושף בצוננין. אני כבר בכחירת נושף.

הכנסת

זאת לא שאלה של אמונה או תיקווה. פשוט למדתי שבחברה הישראלית לא נוהג לפרגן, הקינאה והשימחה לאיד רוחות יותר.

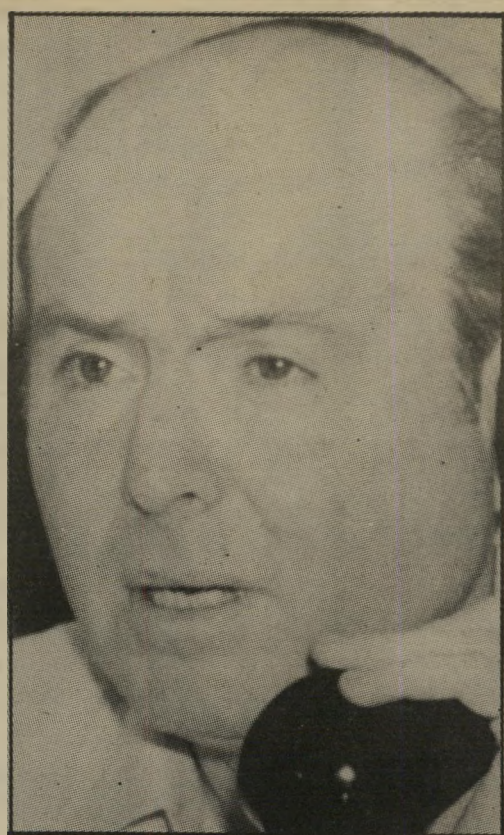
● אתה מאמין בצחוק-הגורל? לא נדמה לך לעיתים שמלמעלה מהתלים בד?

לא, אני לא מאמין בגורל. אני איש מציאותי עם שתי רגליים על הקרקע. זהו הניסיון הראשון שלי עם תענועית-הגורל. קודם לכן הייתי מפונק מבחינה זו. במקום גורל, הבה נדבר על תרבות השילטון בישראל, על בני-אדם שהחליטו להוליך אנשים שולל בריבורי-סרק.

● יר על הלב: תאר במדויק את הרגשתך כשר התבשרת על כך שיעקובי הסיר את מועמדותו, ועל-כן לא תשוב לכהן בכנסת בקרוב.

ידעתי על החלטתו לפני הפירסום הרישמי. איך יש לי חברים טובים, הרואים לעדכן אותי באורח שוטף. איתו? לא, לא החלטתי עימו מילה בנושא הזה! האמת היא שהערכתי על פי המצב הפוליטי הקיים, שיש אפשרות שיעקובי לא יתמנה כשגריר, והתכוונתי לכך נפשית. הבעיה נעוצה בחברים שלי, הלהוטים יותר ממני ולא מרפים ממני מרוב דאגה.

● מה הלאה? תמשיך לחכות ולצפות? אני מריח באוויר ריח של בחירות. (דפנה ברק)

יעקב לורברבוים:

„סיקור המישפט לא יהיה דריסת-רגל!“

במהלך השבוע שעבר נודע כי מישפט-דמיאניוק, שהפך ללהיט תיקשורתי על אף התחזיות הקודרות, יועבר בשידור ישיר, במיסגרת שידורי-הניסיון של הערוץ השני, בשיתוף עם הטלוויזיה החינוכית. ההיסטוריה מלמדת כי הטלוויזיה החינוכית אינה מחמיצה הזדמנויות להרחיב ולהעשיר את שידוריה. למשל: המישפט ערב חדש שזוכה לפופולאריות מירבית, נקבע כעובדה מוגמרת במהלך מילחמת-לבנון. לכן אין להתפלא על חרושת השמועות בעיצומו של הקרב על ניתוח-העווג הקרויה „ערוץ שני“, בדבר הצהרת הכוונות של הטלוויזיה החינוכית. יעקב לורברבוים, מנהל הטלוויזיה החינוכית, אינו סבור כך.

● אינך רואה בשיתוף-הפעולה ביניכם לבין שידורי-הניסיון של הערוץ השני בסיקור מישפט-דמיאניוק הצהרת כוונות?

לא נראה לי שניתן לקשור בין שני האירועים. נושא הקמתו

דמיאניוק

של הערוץ השני מצוי בימים אלה בוועדה מיוחדת, המטפלת בכך בקצב מזורז. בראש הוועדה עומד חבר-הכנסת פינחס גולדשטיין. יכול להיות שהחוק יתקבל במליאת-הכנסת עוד טרם יסתיים מישפטו של דמיאניוק. עד אז עוד אין שום עוגה לחלק.

● בכל אופן, נקבעה כאן דריסת-רגל שלכם. לא, אני לא חושב שזאת דריסת-רגל. אני רואה זאת באורח שונה: זהו ניצול של הטכניקות הקיימות, כדי לתת לציבור, שגילה עניין רב במישפט, את השרות הטוב ביותר.

● קשה שלא להיזכר בתחזיות העגומות לגבי העניין הציבורי במישפט. תסכים עימי שגם אתם לא נערכתם בעוד מועד לקראת המישפט?

אולי זה מצטייר כך, אבל עוברתית זה לא נכון. אני כתבתי מיכתב לשר-החינוך והתרבות כשרק נודע לי על הסגרת הצפויה של דמיאניוק ארצה — עוד בטרם הגיע — והסברתי שזהו אירוע חינוכי חשוב שיש להיערך לקראתו. כתבתי שאיני חושב שתהיה לדור הצעיר הזדמנות נוספת קרובה להיחשף לזוועות השואה.

האם אין זו היערכות מבעוד מועד? הטיפול בהצעת פשוט התעכב בגלל הבעיות הרגילות: ועדים, איגודים... (דפנה ברק)